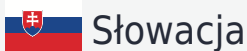


# Doręczanie pism sądowych

Autor treści:

European Judicial Network  
(in civil and commercial  
matters)

## 1 Co w praktyce oznacza termin prawny „doręczenie”? Dlaczego do „doręczenia” dokumentów mają zastosowanie szczególne zasady?

### *Doręczanie pism*

Zgodnie z interpretacją stosowaną w praktyce sądowej przez „doręczenie pisma” rozumie się czynność procesową dokonywaną przez sąd w celu zawiadomienia strony postępowania lub osoby trzeciej, której współpraca jest niezbędna w toku postępowania, na temat przebiegu postępowania sądowego. Pełne i skuteczne poinformowanie stron o postępach w postępowaniu sądowym stanowi warunek konieczny prawidłowego przebiegu i zakończenia postępowania sądowego – sąd może podejmować czynności i wydawać orzeczenia jedynie pod warunkiem, że stronom doręczono wszystkie pisma sądowe, których odbiór i znajomość stanowi warunek konieczny przejścia do kolejnego etapu postępowania, wniesienia środka odwoławczego, zastosowania środków obrony lub ochrony procesowej lub podjęcia innych czynności, których dokonanie jest dopuszczalne wyłącznie w terminie określonym przez prawo lub ustalonym przez sąd. W szczególności doręczenie orzeczeń sądowych rozstrzygających co do istoty sprawy stanowi warunek konieczny zakończenia sprawy i wykonalności orzeczenia sądu. Należy zaznaczyć, że w § 105 i nast. ustawy nr 160/2015 – kodeks postępowania cywilnego procesowego (Civilný sporový poriadok) określa się wyłącznie procesowe aspekty doręczenia pism (sądowych). Doręczenie aktu wydanego zgodnie z prawem materialnym, tj. na przykład zawierającego oświadczenie woli w formie dokumentu, regulują przepisy § 45 ustawy nr 40/1964 – kodeks cywilny (Občiansky zákonník). Zachodzi zasadnicza różnica między doręczeniem objętym przepisami prawa materialnego a doręczeniem objętym przepisami prawa procesowego, w szczególności w odniesieniu do skutków doręczenia, zakończenia czynności doręczenia i wywoływania skutków prawnych.

### *Szczególne zasady doręczania pism*

Ustanowienie w kodeksie postępowania cywilnego procesowego szczególnych zasad doręczania pism sądowych stanowi podjętą przez ustawodawcę próbę zapewnienia poszanowania zasady równości stron i zasady kontradyktoryjności postępowania sądowego. Żadna ze stron postępowania sądowego nie może być defaworyzowana i każdą ze stron należy poinformować o postępach w postępowaniu sądowym z zachowaniem zasady równości. Strony muszą mieć możliwość współudziału w toku postępowania i zapoznania się z oświadczeniami i dowodami strony przeciwnej, ze wszystkimi czynnościami procesowymi dokonanymi przez sąd w tym postępowaniu oraz z istotą sprawy. Zasada równości stron i zasada kontradyktoryjności postępowania sądowego stanowią zasadniczy i kluczowy element prawa do rzetelnego procesu sądowego, które w Słowacji jest prawem zagwarantowanym w konstytucji [art. 46–48 konstytucji (Ústava Slovenskej republiky)] na podstawie art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

## 2 Jakie dokumenty wymagają doręczenia drogą formalną?

Ogólnie rzecz biorąc, każde doręczenie dokonane zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego procesowego można uznać za doręczenie drogą urzędową, tj.:

- doręczenie do elektronicznej skrzynki odbiorczej (preferowane);
- doręczenie na adres poczty elektronicznej (e-mail) (wyłącznie na wniosek strony);
- doręczenie do rąk własnych przez uprawnionego doręczyciela (operatora pocztowego, pracownika sądu doręczającego pisma sądowe) lub w inny sposób niż do rąk własnych;
- doręczenie przez obwieszczenie;
- doręczenie w szczególny sposób przez inne podmioty uprawnione do doręczania pism sądowych [odpowiedni wydział policji, straż miejską, komornika, Służbę Więzienną i Straż Sądową (Zbor väzenskej a justičnej stráže), placówkę opiekuńczo-wychowawczą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Europejskich, Ministerstwo Obrony].

W węższym rozumieniu jedynie doręczenie do rąk własnych stanowi doręczenie drogą urzędową. Sąd stosuje procedurę doręczenia zwykłego w odniesieniu do pism sądowych, w przypadku których prawo nie wymaga doręczenia do rąk własnych.

Rodzaje pism, które należy doręczyć do rąk własnych, określono w poszczególnych przepisach kodeksu postępowania cywilnego procesowego. Ponadto doręczenie do rąk własnych stosuje się również w przypadkach, w których sąd nakazuje taki sposób doręczenia pism w świetle okoliczności konkretnej sprawy (sądy zwykle stosują doręczenie do rąk własnych np. w przypadku wezwania do stawienia na przesłuchaniu ze względu na konieczność zagwarantowania pewności procesowej). Wprowadzenie przez ustawodawcę tego kwalifikowanego sposobu doręczenia określonych pism świadczy o ich znaczeniu, jak również o potrzebie zapoznania się z ich treścią przez stronę postępowania, tak by mogła ona skorzystać z przysługującego jej prawa do rzetelnego procesu sądowego.

W ustawie nr 160/2015 – kodeks postępowania cywilnego procesowego (Civilný sporový poriadok – „CSP”) ustanowiono wymóg osobistego doręczania następujących dokumentów:

- postanowienia, w którym sąd dopuścił zmianę powództwa, jeżeli strony nie stawiły się na rozprawie, podczas której dokonano tej zmiany (§ 142 ust. 2 CSP);
- pozwów z załącznikami, jeżeli sąd nie oddalił powództwa ani nie umorzył postępowania (§ 167 ust. 1 CSP);
- odpowiedzi na pozew, jeżeli pozwany nie uznaje żądania pozwu w całości (§ 167 ust. 3 CSP);
- repliki powoda złożonej zgodnie z § 167 ust. 3 w odpowiedzi na odpowiedź na pozew (§ 167 ust. 4 CSP);
- wezwania do stawienia na posiedzeniu wstępnym (§ 169 ust. 2 CSP);
- wyroku (§ 223 ust. 1 CSP);
- nakazu zapłaty wraz z pozwem (§ 266 ust. 1 CSP);
- sprzeciwu pozwanego wobec nakazu zapłaty, który doręcza się do rąk własnych powoda (§ 267 ust. 5 CSP);
- wezwania pozwanego – zgodnie z § 273 lit. c) kodeksu postępowania cywilnego procesowego – do wniesienia pisemnej odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, a także do wskazania w tej odpowiedzi najważniejszych okoliczności faktycznych, na których pozwany opiera swoją obronę, załączenia wszelkich dokumentów, na które pozwany się powołuje, oraz wskazania dowodów potwierdzających te twierdzenia w rozumieniu § 273 lit. a) kodeksu postępowania cywilnego procesowego.

W ustawie nr 161/2015 – kodeks postępowania cywilnego nieprocesowego (Civilný mimosporový poriadok – „CMP”) ustanowiono wymóg osobistego doręczania następujących dokumentów:

- postanowień o wszczęciu postępowania podlegających doręczeniu stronom, jeżeli sąd wszczął postępowanie z urzędu (§ 27 CMP);
- zmienionych pozwów, jeżeli strony nie stawiły się na rozprawie, na której wprowadzono daną zmianę (§ 28 CMP);
- postanowień rozstrzygających co do istoty sprawy (§ 45 CMP);
- postanowień w postępowaniu dotyczącym powrotu małoletniego w przypadku jego uprowadzenia lub bezprawnego zatrzymania zobowiązujących osobę, która w opinii powoda narusza prawo, do przedłożenia pisemnego oświadczenia w tej kwestii (§ 131 ust. 2 CMP);
- powiadomień i pouczeń w postępowaniu spadkowym skierowanych do osób, co do których można zasadnie podejrzewać, że są spadkobiercami, dotyczących przysługujących im praw do dziedziczenia i możliwości zrzeczenia się spadku, jeżeli sąd nie przekazał takich powiadomień ani pouczeń ustnie i jeżeli nie zostały one zaprotokołowane (§ 189 ust. 2 CMP);
- powiadomień dotyczących wniosku o wydanie przedmiotu w postępowaniu w sprawie sprzeciwu wobec wydania przedmiotu oddanego na przechowanie u notariusza na potrzeby wywiązania się z zobowiązań w

przypadkach, o których mowa w § 335 lit. a) lub b), lub jeżeli deponent zażądał wydania przedmiotu jemu lub innej osobie niebędącej beneficjentem (§ 340 CMP);

- zawiadomień o możliwości wniesienia sprzeciwu w postępowaniu w sprawie z wniosku o stwierdzenie zasiedzenia przesyłanych osobie, która w chwili wszczęcia postępowania była wskazana w akcie własności jako mająca prawo własności lub prawa rzeczowe do nieruchomości będącej przedmiotem takiego postępowania (§ 359g CMP).

### 3 Kto odpowiada za doręczenie dokumentu?

Za doręczenie pism sądowych odpowiada sąd. Z wykładni systemowej kodeksu postępowania cywilnego procesowego wynika następująca hierarchia obowiązująca przy doręczaniu pism sądowych:

1. doręczenie przez sąd podczas rozprawy lub innej czynności;
2. doręczenie do elektronicznej skrzynki odbiorczej na podstawie przepisów ustawy nr 305/2013 o wykonywaniu uprawnień przez organy publiczne drogą elektroniczną i zmianie niektórych ustaw (ustawa o administracji elektronicznej – zákon o e-Governmente) (wszystkie osoby prawne mają obowiązek posiadania aktywnej elektronicznej skrzynki odbiorczej, natomiast osoby fizyczne mogą zdecydować się na jej aktywację);
3. doręczenie na adres poczty elektronicznej na wniosek strony, jeżeli nie przewidziano obowiązku doręczenia pism sądowych do rąk własnych;
4. doręczenie przez uprawnionego doręczyciela:
  - co do zasady przez operatora pocztowego lub pracownika sądu doręczającego pisma sądowe;
  - jeżeli sąd stwierdzi taką konieczność, może zlecić doręczenie pism odpowiedniemu wydziałowi policji, komornikowi lub straży miejskiej;
  - w szczególnych przypadkach sąd doręcza pisma za pośrednictwem: Służby Więziennej i Straży Sądowej (doręczenie osobom fizycznym odbywającym karę pozbawienia wolności lub osadzonym w areszcie), placówek opiekuńczo-wychowawczych (doręczenie osobom fizycznym przebywającym w takich placówkach), Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Europejskich (doręczenie osobom fizycznym korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, członkom gospodarstwa domowego osoby korzystającej z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub osobom, którym pisma należy doręczyć w pomieszczeniach chronionych immunitetem dyplomatycznym) oraz Ministerstwa Obrony (doręczenie żołnierzom zawodowym oraz doręczenie pism, których nie można doręczyć w inny sposób);
  - szczególnym sposobem doręczania pism jest obwieszczenie, jeżeli taką formę doręczenia przewidziano w kodeksie postępowania cywilnego procesowego (np. jeżeli adres osoby fizycznej nie jest znany) lub w innych przepisach (np. § 199 kodeksu postępowania cywilnego nieprocesowego).

### 4 Ustalanie adresu

4.1 Czy krajowy organ, do którego zwrócono się z wnioskiem o doręczenie, z własnej inicjatywy próbuje ustalić miejsce pobytu adresata dokumentu, jeżeli wskazany adres jest nieprawidłowy? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

W takich przypadkach słowackie sądy zawsze w aktywny sposób starają się ustalić aktualne miejsce zamieszkania adresata, przede wszystkim przeszukując ewidencję ludności Republiki Słowackiej (Register obyvateľov Slovenskej republiky), która jest połączona w sposób elektroniczny z systemami informacyjnymi sądu. Sąd może natychmiast ustalić miejsce zamieszkania lub pobytu wpisane do tej ewidencji (jeżeli taki adres istnieje). Także Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Sociálna poisťovňa) współpracuje obecnie drogą elektroniczną ze słowackimi sądami za pośrednictwem rejestru sądowego. Sąd może zatem złożyć wniosek o udostępnienie mu niektórych danych zarejestrowanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w szczególności adresu strony postępowania, którym dysponuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, oraz nazwy aktualnego lub byłego pracodawcy strony (za pośrednictwem którego w niektórych przypadkach można ustalić aktualne miejsce zamieszkania adresata). Zgodnie z prawem sąd może również wystąpić o udzielenie pomocy do organów podatkowych, gminy, zakładu karnego itp.

Informacje przekazane przez Słowację na podstawie art. 7 ust. 2 lit. c) są dostępne w [sekcji „europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych” europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”](#).

4.2 Czy zagraniczne organy sądowe lub strony postępowania sądowego mają dostęp do krajowych rejestrów lub usług umożliwiających ustalenie aktualnego adresu zamieszkania danej osoby? Jeśli tak, to jakie rejestry lub usługi są dostępne i jakich procedur należy przestrzegać? Ile wynoszą ewentualne opłaty?

Jak wskazano powyżej, słowackie sądy mają bezpośredni dostęp do danych znajdujących się w ewidencji ludności Republiki Słowackiej za pośrednictwem rejestru sądowego. Strony postępowania sądowego mają możliwość złożenia wniosku o udostępnienie danych z ewidencji ludności Republiki Słowackiej (wydania potwierdzenia lub pisemnego zaświadczenia o miejscu zamieszkania danej osoby) za opłatą administracyjną w wysokości 5 euro.

4.3 Jaki rodzaj pomocy w ustalaniu adresu na wnioski innych państw członkowskich zapewniają organy krajowe na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów

Słowacja zapewnia pomoc, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. a). Wnioski o ustalenie adresu należy kierować do sądu rejonowego, ponieważ zgodnie z § 56 ust. 3 ustawy nr 97/1963 o prawie prywatnym międzynarodowym i powiązanych przepisach procesowych za rozpoznanie takich wniosków odpowiada sąd właściwy miejscowo, do którego wniosek został złożony. W takich przypadkach sąd otrzymujący wniosek podejmuje działania podobne do tych opisanych w pkt 4.1.

Informacje przekazane przez Słowację na podstawie art. 7 ust. 2 lit. c) – zgodnie z którymi Słowacja wybrała możliwość udzielania pomocy w ustalaniu adresu, o której mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) – są dostępne w sekcji „europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych” europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.

5 W jaki sposób dokument jest zwykle doręczany w praktyce? Czy istnieją alternatywne metody doręczenia (inne niż doręczenie zastępcze, o którym mowa w pkt 7 poniżej)?

Jak wskazano w pkt 3, sąd przyznaje pierwszeństwo doręczeniu do rąk własnych podczas rozprawy lub innej czynności. Może również doręczać pisma:

- do elektronicznej skrzynki odbiorczej zgodnie z przepisami ustawy o administracji elektronicznej;
- na adres poczty elektronicznej (e-mail) na wniosek strony, jeżeli nie przewidziano obowiązku doręczenia pism sądowych do rąk własnych;
- za pośrednictwem uprawnionych doręczycieli (operatora pocztowego, pracownika sądu doręczającego pisma sądowe; w stosownych przypadkach za pośrednictwem odpowiedniego wydziału policji, komornika lub straży miejskiej; w szczególnych przypadkach za pośrednictwem Służby Więziennej i Straży Sądowej, placówki opiekuńczo-wychowawczej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Europejskich oraz Ministerstwa Obrony);
- w przepisach określono również przypadki, w których obowiązkowe jest doręczenie przez obwieszczenie (w celu powiadomienia nieokreślonej grupy osób o orzeczeniu).

W pierwszej kolejności sąd doręcza pisma do elektronicznej skrzynki odbiorczej zgodnie z ustawą o administracji elektronicznej, jeżeli adresat aktywował taką skrzynkę i jeżeli doręczane pismo jest dokumentem elektronicznym opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym lub spełnia inne niezbędne wymogi formalne.

Jeżeli doręczenie do elektronicznej skrzynki odbiorczej zgodnie z ustawą o administracji elektronicznej nie jest możliwe, sąd doręcza pisma za pośrednictwem uprawnionych doręczycieli. W takich przypadkach sąd doręcza pisma na adres podany przez organ występujący z wnioskiem. Jeżeli doręczenie jest bezskuteczne, sąd doręcza pisma:

a) osobie fizycznej na adres wskazany w ewidencji ludności Republiki Słowackiej lub na adres miejsca pobytu cudzoziemca w Słowacji – zgodnie z jego statusem pobytowym;

b) osobie prawnej na adres jej siedziby statutowej wskazany w rejestrze działalności gospodarczej (Obchodný register), który można znaleźć na stronie internetowej [www.orsr.sk](http://www.orsr.sk), lub w innym rejestrze publicznym (np.

w rejestrze pozwoleń na prowadzenie działalności handlowej, Živnostenský register).

### *Alternatywne sposoby doręczania, inne niż doręczenie zastępcze*

W związku z wprowadzeniem ścisłej odpowiedzialności stron na zasadzie ryzyka za dane wpisane do rejestrów publicznych kodeks postępowania cywilnego procesowego nie przewiduje żadnych alternatywnych metod poza doręczeniem zastępczym, o którym mowa w pkt 7.

**6 Czy w postępowaniu cywilnym dozwolone jest elektroniczne doręczanie dokumentów (doręczanie dokumentów sądowych lub pozasądowych za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, takich jak poczta elektroniczna, zabezpieczone aplikacje internetowe, faks, SMS itp.)? Jeśli tak, w odniesieniu do jakich rodzajów postępowań przewiduje się stosowanie tej metody? Czy istnieją ograniczenia w zakresie dostępności lub dostępu do tej metody doręczania dokumentów w zależności od tego, kto jest adresatem (osoba wykonująca zawód prawniczy, osoba prawna, spółka lub inny podmiot gospodarczy, itp.)?**

Z wyjątkiem przypadków, w których konieczne jest doręczenie pism do rąk własnych (zob. pkt 2), sąd może doręczać pisma również drogą elektroniczną (e-mail), jeżeli strona postępowania wniesie o to na piśmie i poda swój adres e-mail. Pismo uznaje się za doręczone trzeciego dnia po jego wysłaniu, nawet jeżeli adresat go nie przeczytał.

**6.1 Jaki rodzaj doręczenia drogą elektroniczną w rozumieniu art. 19 ust. 1 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów jest dostępny w tym państwie członkowskim, w przypadku gdy dokument ma być doręczony bezpośrednio osobie, która ma znany adres do doręczeń w innym państwie członkowskim?**

Doręczenie do elektronicznej skrzynki odbiorczej zgodnie z ustawą o administracji elektronicznej (wszystkie osoby prawne mają obowiązek posiadania aktywnej elektronicznej skrzynki odbiorczej, natomiast osoby fizyczne mogą zdecydować się na jej aktywację).

**6.2 Czy zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów określono dodatkowe warunki, na jakich będzie akceptowane doręczanie drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty elektronicznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów**

Informacje przekazane przez Słowację na podstawie art. 19 ust. 2 – zgodnie z którymi Słowacja nie dopuszcza możliwości wykorzystywania poczty elektronicznej do doręczania pism, w przypadku których przewidziano obowiązek doręczenia do rąk własnych – są dostępne w sekcji „[europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych](#)” [europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”](#).

## **7 Doręczenie „zastępcze”**

**7.1 Czy przepisy krajowe dopuszczają stosowanie innych metod doręczenia w przypadkach, w których doręczenie dokumentów adresatowi nie było możliwe (np. zawiadomienie przesłane na adres domowy, do komornika sądowego, drogą pocztową lub przez wywieszenie obwieszczenia)?**

W kodeksie postępowania cywilnego procesowego uregulowano kwestię doręczania zastępczego pism w formie papierowej, zaś w ustawie o administracji elektronicznej uregulowano kwestię doręczania pism do

elektronicznych skrzynek odbiorczych.

W przypadku ustawy o administracji elektronicznej nie można mówić o doręczeniu zastępczym (fikcja doręczenia) w dosłownym znaczeniu tego pojęcia, ponieważ sama aktywacja elektronicznej skrzynki odbiorczej (z urzędu w przypadku osób prawnych lub na wniosek w przypadku osób fizycznych) wyklucza możliwość, by adres adresata był „nieznany” lub by „pismo nie mogło zostać doręczone”. Dostarczenie elektronicznego pisma urzędowego (e-maila od sądu) do elektronicznej skrzynki odbiorczej oznacza, że wiadomość pozostawiono do dyspozycji adresata. Samo dostarczenie elektronicznego pisma urzędowego (korespondencji sądowej) do elektronicznej skrzynki odbiorczej oznacza, że adresat jest w posiadaniu tej wiadomości. Elektroniczne pismo urzędowe uznaje się za doręczone w dniu następującym po dniu jego dostarczenia do elektronicznej skrzynki odbiorczej. Jeżeli jednak jest to pismo, które zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego procesowego wymaga doręczenia do rąk własnych, wówczas – w sytuacji gdy adresat nie odbierze tego pisma w systemie (i w związku z tym go nie odczyta) – uznaje się, że zostało ono doręczone po upływie 15-dniowego terminu, którego bieg rozpoczyna się w dniu następującym po dniu dostarczenia elektronicznego pisma urzędowego do elektronicznej skrzynki odbiorczej. Tego sposobu nie można zastosować w odniesieniu do doręczenia nakazu zapłaty, w przypadku którego doręczenie zastępcze (fikcja doręczenia) jest niedozwolone. Zgodnie z § 821 ust. 1 ustawy nr 757/2004 o sądach zalogowanie się do elektronicznej skrzynki odbiorczej i brak potwierdzenia elektronicznego odbioru przed upływem terminu przechowywania pisma w skrzynce stosowanego przy doręczaniu elektronicznego pisma urzędowego, w przypadku którego przewidziano obowiązek doręczenia do rąk własnych i zabronione jest doręczenie alternatywne, uznaje się jednak za nieuzasadnioną odmowę przyjęcia doręzonego elektronicznego pisma urzędowego. W takich przypadkach elektroniczne pismo urzędowe uznaje się za doręczone w dniu następującym po upływie terminu przechowywania.

Jeżeli chodzi o doręczenie przy użyciu tradycyjnych metod zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego procesowego, zasady dotyczące doręczenia zastępczego (fikcja doręczenia) są takie same niezależnie od sposobu doręczenia, tj. zarówno w przypadku doręczenia zwykłego, jak i doręczenia do rąk własnych. Jeżeli adres adresata figuruje w rejestrze publicznym (ewidencji ludności w przypadku osób fizycznych lub rejestrze działalności gospodarczej w przypadku osób prawnych), a pismo zwrócono do sądu jako niedoręczone, uznaje się je za doręczone w dniu jego zwrotu do sądu. Jeżeli adres osoby fizycznej nie figuruje w ewidencji ludności, doręczenia dokonuje się poprzez wywieszenie ogłoszenia na tablicy ogłoszeń sądu oraz jego opublikowanie na stronie internetowej sądu, a pismo uznaje się za doręczone po upływie 15 dni od dnia opublikowania takiego ogłoszenia. Takiego sposobu doręczenia zastępczego nie można zastosować w przypadku doręczenia nakazu zapłaty.

**7.2 Jeżeli stosowane są inne metody, w którym momencie dokumenty uznaje za doręczone?**

Zob. pkt 7.1.

**7.3 Jeżeli inna metoda doręczenia polega na złożeniu dokumentów w określonym miejscu (np. w urzędzie pocztowym), w jaki sposób informuje się adresata o tym, że dokumenty zostały złożone?**

Nie jest to kolejny sposób, lecz doręczenie zwykłe za pośrednictwem operatora pocztowego – jeżeli operator pocztowy nie może zastać adresata pod podanym adresem, pozostawia w skrzynce pocztowej adresata specjalne pisemne zawiadomienie, informując go, że pismo (przesyłka polecona lub pismo doręczane do rąk własnych) złożono w urzędzie pocztowym. Adresat lub osoba upoważniona do odbioru może odebrać pisma w określonym terminie, który z reguły wynosi 18 dni kalendarzowych. Termin ten można przedłużyć na wniosek adresata. Jeżeli pismo nie zostanie odebrane w terminie przewidzianym na odbiór, uznaje się je za niemożliwe do doręczenia. Operator pocztowy zwraca takie pisma nadawcy.

**7.4 Jeżeli adresat odmawia przyjęcia doręczanych dokumentów, jakie są tego konsekwencje? Czy dokumenty uważa się za skutecznie doręczone, jeśli odmowa nie była uzasadniona?**

Jeżeli adresat odmawia przyjęcia pisma sądowego bez żadnego uzasadnionego powodu, uznaje się je za doręczone w dniu odmowy przyjęcia; pracownik sądowy doręczający pisma sądowe ma obowiązek pouczyć o tym adresata. W przypadku gdy doręczenia nie dokonano zgodnie z prawem, nie wywołuje ono skutków prawnych.

## 8 Doręczenie drogą pocztową z zagranicy (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów)

8.1 Jeżeli poczta doręczy adresatowi w tym państwie członkowskim dokument wysłany z zagranicy w sytuacji, w której wymagane jest potwierdzenie odbioru (art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), czy dokument taki może zostać doręczony tylko adresatowi osobiście, czy też można go doręczyć, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, także innej osobie pod tym samym adresem?

W przypadku wniesienia o doręczenie zwykłe za potwierdzeniem odbioru placówka pocztowa (Slovenská pošta, a.s., jako tradycyjny operator świadczący usługi pocztowe) doręcza pismo wyłącznie wówczas, gdy adresat lub osoba upoważniona do odbioru (jeśli pisma nie można doręczyć adresatowi) okaże swój dokument tożsamości podczas odbierania przesyłki, umożliwi spisanie numeru dokumentu tożsamości i potwierdzi odbiór. Osobami upoważnionymi do odbioru pism zaadresowanych do osoby fizycznej są: małżonek adresata i wszystkie osoby w wieku co najmniej 15 lat, które mieszkają z adresatem w tym samym domu lub mieszkaniu.

Osobom tym nie można jednak doręczać tych pism sądowych, które wymagają doręczenia do rąk własnych.

8.2 W jaki sposób można dokonać, zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi doręczania drogą pocztową, doręczenia dokumentów z zagranicy na podstawie art. 18 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów, jeżeli pod adresem, pod który należało doręczyć dokumenty, nie zastano ani adresata, ani żadnej innej osoby uprawnionej do odebrania przesyłki (o ile jest to możliwe na podstawie krajowych przepisów dotyczących doręczania drogą pocztową – zob. powyżej)?

Zob. pkt 7.3.

8.3 Czy urzędy pocztowe przewidują określony termin na odebranie dokumentów przed ich odesłaniem jako niedoręczone? Jeśli tak, w jaki sposób adresat jest informowany o tym, że w urzędzie pocztowym jest do odebrania adresowana do niego przesyłka?

Zob. pkt 7.3.

## 9 Czy przewiduje się pisemne potwierdzenie doręczenia dokumentu?

Tak, zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego procesowego jest to potwierdzenie odbioru, które jako dowód doręczenia pisma sądowego stanowi dokument urzędowy. Przy braku dowodów przeciwnych informacje zawarte w potwierdzeniu odbioru uznaje się za prawdziwe. Strona postępowania, która podaje w wątpliwość prawdziwość informacji zawartych w potwierdzeniu odbioru (argumentując, że nie dochowano procedury doręczenia), zobowiązana jest do przedstawienia sądowi dowodu na poparcie tych twierdzeń. Jeżeli sąd doręcza pismo sądowe podczas rozprawy lub czynności procesowej, odnotowuje się ten fakt w protokole rozprawy.

W ustawie o administracji elektronicznej uregulowano elektroniczne potwierdzenie odbioru, które jest potwierdzeniem doręczenia pisma sądowego (pisma urzędowego) do rąk własnych – odbiorca ma obowiązek potwierdzenia doręczenia elektronicznej wiadomości urzędowej w formie elektronicznego potwierdzenia odbioru. Potwierdzenie doręczenia jest warunkiem udostępnienia treści elektronicznego pisma urzędowego w elektronicznej skrzynce odbiorczej adresata. Na elektronicznym potwierdzeniu odbioru wskazuje się datę, godzinę, minutę i sekundę doręczenia pisma urzędowego. Podobnie jak w przypadku potwierdzenia odbioru w formie papierowej dane zawarte w elektronicznym potwierdzeniu odbioru uznaje się za prawidłowe – chyba że przedstawione zostaną dowody przeciwnie – a jego skutki można podważyć.

## 10 Co się dzieje, gdy z jakichkolwiek powodów adresat nie otrzyma

dokumentu lub gdy doręczenie dokumentu nastąpi z naruszeniem przepisów prawa (np. dokument zostanie doręczony osobie trzeciej)? Czy pomimo to doręczenie dokumentu może być uznane za zgodne z prawem (np. czy naruszenie przepisów prawa może być usunięte), czy też musi nastąpić nowa próba doręczenia dokumentu?

W odniesieniu do przypadków, w których adresat nie otrzymał pisma, zob. pkt 7.1 i 7.4.

Jeżeli doręczenia dokonano niezgodnie z przepisami prawa, należy dokonać ponownego doręczenia pisma sądowego: w prawie słowackim nie przewidziano instytucji usunięcia wadliwości nieważnego doręczenia. Każde doręczenie pism sądowych dokonane innym sposobem niż sposoby zgodne z prawem nie jest skuteczne pod względem prawnym i nie wywołuje skutków prawnych przewidzianych w przepisach.

**11** Jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu ze względu na język (art. 12 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów), a sąd lub organ, przed którym toczy się postępowanie sądowe, w wyniku weryfikacji zdecyduje, że odmowa nie była uzasadniona, czy istnieje szczególny środek zaskarżenia tej decyzji?

Zawsze zależy to od prawa sądu rozpoznającego sprawę. Jeżeli postępowanie toczy się przed sądem słowackim, a sąd uzna – po zbadaniu tej kwestii – że odmowa przyjęcia pism przez adresata nie była uzasadniona, pisma uznaje się za doręczone w dniu, w którym odmówiono ich przyjęcia (zob. pkt 7.4). Takiego rozstrzygnięcia nie można zaskarżyć.

**12** Czy muszę zapłacić za doręczenie dokumentu, a jeśli tak, to ile? Czy jest różnica między sytuacją, gdy dokument ma być doręczony zgodnie z prawem krajowym, a sytuacją, gdy wniosek o doręczenie pochodzi z innego państwa członkowskiego? Zob. też informacje przekazane zgodnie z art. 15 rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów z innego państwa członkowskiego

Informacje przekazane przez Słowację na podstawie art. 15 są dostępne w sekcji [„europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych” europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”](#).

---

Ostatnia aktualizacja: 06/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.